

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Samosoudce Obvodního soudu pro Prahu 2 JUDr. Milan Rossi rozhodl v hlavním líčení konaném v Praze dne 07.08.2018

t a k t o :

Obžalovaný

D [redacted] V [redacted]

nar. [redacted] řidič, trvale bytem [redacted]
[redacted], adresa pro doručování [redacted]

j e v i n e n , ž e

v období od července 2016 do 5. dubna 2018, kdy převzal usnesení o zahájení trestního stíhání, [redacted] ani jinde vůbec neplnil vyživovací povinnost vůči svým nezletilým dětem N [redacted] V [redacted] nar. [redacted] a Ch [redacted] V [redacted] nar. [redacted] ačkoliv mu tato povinnost vyplývá z občanského zákoníku a její výše byla stanovena rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 6 ze dne 22. června 2015, č. j. [redacted] který nabyl právní moci dne 24. července 2015, částkami 3.200 Kč a 2.800 Kč měsíčně, splatnými vždy do každého 15. dne v měsíci předem k rukám matky oprávněných dětí D [redacted] P [redacted] tehdy Š [redacted] nar. [redacted] [redacted] které tudíž na výživném duží celkem 126.000 Kč, přičemž své vyživovací povinnosti si byl vědom, ale výživné přesto, že měl stálý příjem a nebránil mu zdravotní ani žádné jiné vážné důvody, neplatil,

t e d y úmyslně neplnil svou zákonnou povinnost vyživovat jiného po dobu delší než čtyři měsíce,

č í m ž s p á c h a l

přečin zanedbání povinné výživy podle § 196 odst. 1 trestního zákoníku.

a o d s u z u j e s e

Podle § 196 odst. 1 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **6 (šesti) měsíců**.

Podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku se pro výkon uloženého trestu **zařazuje do věznice s ostrahou**.

O d ů v o d n ě n í :

Z důkazů provedených v hlavním líčení vzal soud za prokázaný a zjištěný skutkový stav tak, jak je podrobně rozepsán ve výroku rozsudku. Ten je shodný s tím, pro který bylo proti obžalovanému zahájeno trestní stíhání a poté na něj podán návrh na potrestání. Byl zjištěn a prokázán výpověď D. P. která u hlavního líčení vypověděla, že obžalovaný nehradí výživné dlouhodobě, v minulosti již na něho opakovaně podávala trestní oznámení. Nyní jí opět od července 2016 nezaplatil. Nyní zaplatil pod tíhou veřejných zasedání o přeměně původně podmíněných trestů odnětí svobody dne 2.7.2018 běžné výživné ve výši 6.000,- Kč poštovní poukázkou a stejného dne částku 34.000,- Kč na dluh.

Svědkyne žije se současným manželem a dětmi, manžel ji finančně podporuje. Žijí v pronajatém bytě o velikosti 2+1, měsíční nájemné činí 6.080 Kč. Dcera N. navštěvuje syn Ch. Na obědy ani kroužky nechodí, svědkyně na to nemá peníze. Obviněný byl s dětmi v kontaktu naposledy v březnu 2017, ani telefonicky je nekontaktuje, dárky jim nedává. Svědkyně vyplnila přehled placení výživného, z něhož je patrné, že v předmětné době obviněný na výživném neuhradil ničeho.

Svědkyne prohlásila, že obžalovaný má další tři děti. Nejmladší má 4 měsíce. Komisař jí ukazoval přehled exekucí. Bylo jich víc než 20. Obžalovaný jí u soudu na konci roku 2015 uvedl, že má dluhy za 750.000,- Kč. Děti nenavštěvuje, neposílá jim dárky k narozeninám a jmeninám. Nekontaktuje je telefonicky ani elektronicky. Posledně s nimi byl v kontaktu v březnu 2017, kdy u něj jeden den spali a měli jít na výlet do ZOO.

Obžalovaný D. V. se k hlavnímu líčení ač řádně a včas předvolán dne 18.6.2018 poštou, resp. 2.7. 2018 osobním předáním se změnou termínu u zdejšího soudu při veřejném zasedání ve věci k hlavnímu líčení bez řádné a včasné omluvy nepřišel. U stejného veřejného zasedání dne 2.7.2018 prohlásil, že zaplatil v květnu i červnu 2018 shodně na dluh 2x 34.000,- Kč a 2x 6.000,- Kč na běžné výživné. Doklad měl pouze na červnové zaplacení.

Protože se k hlavnímu líčení nedostavil obžalovaný, musel soud vyřešit otázku, zda bylo praktické a možné i přesto hlavní líčení konat, nebo zda je nutné je odročit. Pokud by obžalovaný totiž skutečně opakovaně v květnu, červnu i červenci atd. platil dlužné výživné, mohlo by se v zájmu dětí a jejich matky odročit hlavní líčení na přiměřenou dobu, po kterou by skutečně obžalovaný pod tímto „quasi damoklovým mečem“ splácel dlužné výživné a v druhé vlně by se mohlo spekulovat, na jaké období bude dluh započten. I když zákonně se placené částky

Shodu s prvopisem potvrzuje Martin Přichystal

automaticky započítávají na nejstarší dlužné období- tj. rok 2012.

Protože ale obžalovaný prokazatelně uhradil jen jednu splátku (doložitelně matkou dětí), dospěl soud k závěru, že hlavní líčení lze provést, a tak postupoval podle § 205 odst. 2, tj. vydal rozhodnutí, proti kterému není stížnost přípustná a jehož obsah se zachytil do protokolu o hlavním líčení. Hlavní líčení pak bylo lze provést bez přítomnosti obžalovaného a jeho výpověď z přípravného řízení byla čtena podle § 207 odst. 2 tr. řádu.

V přípravném řízení jako obviněný využil svého práva a odmítl k věci vypovídat.

Soud se přesvědčil z rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 10 ze dne 6. května 2009, č. j. [REDAKCE] který nabyl právní moci dne 13. července 2009, a z rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 6 ze dne 22. června 2015, č. j. [REDAKCE] který nabyl právní moci dne 24. července 2015, že výše výživného, které má obžalovaný D [REDAKCE] V [REDAKCE] uhradit svým nezletilým dětem je od 24.7.2015 celkem 2.800,- Kč na Ch [REDAKCE] a celkem 3.200,- měsíčně pro N [REDAKCE] Nedoplatek na zvýšeném výživném za období od 1.9.2012 do 30.6.2015 byl stanoven ve výši 34.000,- Kč. na Ch [REDAKCE] a stejná částka na N [REDAKCE]

Proto asi obžalovaný hradil dne 2.7.2018 právě částku 34.000,- Kč.

Otcovství obžalovaného k oběma dětem dokládají rodné listy nezletilých dětí, v nichž je jako otec uveden obžalovaný. Ze zprávy Úřadu práce ČR pak důkazně vyplývá, že obžalovaný nebyl v předmětné době veden v evidenci uchazečů o zaměstnání, nepobírá ani nepobíral dávky státní sociální podpory či dávky pomoci v hmotné nouzi. Ani D [REDAKCE] P [REDAKCE] a ani její děti rovněž žádné dávky nepobíraly. Česká správa sociálního zabezpečení sdělila, že u obžalovaného eviduje v období od 1. ledna do 8. srpna 2017 jako zaměstnavatele společnost [REDAKCE] není evidován jako osoba samostatně výdělečně činná (přestože má živnostenské oprávnění) a nepobíral důchod ani nemocenské dávky.

Z pracovního hodnocení společnost [REDAKCE] sdělila, že hrubý měsíční příjem obžalovaného činil v lednu 2017 25.000 Kč, v únoru až dubnu 2017, 15.000 Kč, v květnu 2017 pak 6.522 Kč. Posléze byl obžalovaný nemocný a měl rovněž dlouhodobé neomluvené absence. Byly mu prováděny srážky na základě exekucí ve výši okolo 3.000,- Kč. Zaměstnavateli nenahlásil, že má děti, proto nebylo strháváno žádné výživné.

Ze soupisu exekučních příkazů na č.l. 49 soud zjistil počet 20 exekucí pro Celní úřady, Exekutorské úřady v Liberci, Plzni, Praze 2,5 a 10, Praze –východ, Přerově a Táboře.

V letech 2006, 2007 a 2009 byl obžalovaný souzen pro majetkovou trestnou činnost, v letech 2011, 2015 a 2016 pak pro přečin zanedbání povinné výživy podle § 196 odst. 1 trestního zákoníku; v současné době se nachází ve dvou zkušebních dobách podmíněného odsouzení, z trestního příkazu Obvodního soudu pro Prahu 2 ze dne 7. prosince 2015, č. j. [REDAKCE] který nabyl právní moci dne 6. ledna 2016 a dalšího trestní příkazu Obvodního soudu pro Prahu 2 ze dne 26. srpna 2016, sp. zn. [REDAKCE] který nabyl právní moci dne 17. září 2016. Právě z tohoto rozhodnutí při veřejném zasedání dne 2.7.2018 vzniklo rozhodnutí obžalovaného uhradit jednorázově 34.000,- Kč na dluh a 6.000,- Kč na běžné výživné. Proto mohla D [REDAKCE] P [REDAKCE] předložit soudu poštovní poukázku ze dne 2.7.2017 na obě částky. Tvrdil při něm

Shodu s prvopisem potvrzuje Martin Přichystal

také, že uhradil totéž i v květnu 2018. To se neukázalo skutečností. Tvrdil, že potvrzení nemá u sebe. Dosáhl odročení veřejného zasedání na 11.9.2018 (po termínu nynějšího hlavního líčení).

Soud po provedeném dokazování a hodnocení důkazů jednotlivě i ve vzájemných souvislostech, uzavřel, že svým úmyslným jednáním popsáním ve výroku rozsudku obžalovaný D. V. naplnil skutkovou podstatu přečinu zanedbání povinné výživy podle § 196 odst. 1 trestního zákoníku jak po stránce objektivní, tak po stránce subjektivní, neboť vědomě neplnil svou zákonnou povinnost vyživovat nezletilé děti, které dosud nejsou schopny se živit samy. Takto jednal přesto, že si své vyživovací povinnosti (a s ohledem na předchozí odsouzení i trestněprávních důsledků spojených s jejím neplněním) byl vědom, věděl, komu má výživné hradit a v jaké výši a měl stálý měsíční příjem. Jeho jednání dosahuje, zejména s ohledem na delší dobu nehrazení výživného, vysoký dluh a skutečnost, že se tohoto skutku dopustil hned ve dvou zkušebních dobách podmíněného odsouzení pro totožnou trestnou činnost, takového stupně společenské škodlivosti, že nepostačuje uplatnění odpovědnosti podle jiného než trestněprávního předpisu.

Při úvahách o druhu a výši trestu soud hodnotil povahu a závažnost spáchaného přečinu, osobní, rodinné, majetkové a jiné poměry obžalovaného, jeho dosavadní způsob života a možnosti jeho nápravy. Dále přihlédl k chování obžalovaného po činu, zejména k absenci jakékoli sebereflexe projevené v hlavním líčení, značící postrádání svědomí i lítosti a empatie. Jako polehčující okolnosti obžalovanému nemohl soud přičíst, že spáchal trestný čin poprvé a v silném rozrušení, nebo pod vlivem tíživých osobních a rodinných poměrů. Naopak je speciálním recidivistou a v posledních dvou letech byl 2 x odsouzen pro shodnou trestnou činnost.

Z výše uvedených důvodů soudce obžalovanému nemohl uložit výchovný - podmíněný trest odnětí svobody, neboť podmíněné odsouzení vychází z předpokladu, že už samo trestní stíhání obžalovaného, negativní zhodnocení jeho osoby a jeho činu rozsudkem a hrozba budoucího eventuálního výkonu trestu, mohou mít samy o sobě z hlediska individuální i generální prevence účinky, které má jinak jen výkon uloženého trestu. Podmíněným odsouzením se tak poskytuje c obžalovaným důvěra a možnost, aby bez izolace od společnosti svým chováním ve zkušební době odčinili spáchaný přečin, přičemž se jim tím dává možnost dosáhnout toho, že výkon podmíněně odloženého trestu odnětí svobody nařízen nebude a že se na obžalované bude hledět, jako kdyby nebyli odsouzeni. Tím podmíněné odsouzení umožňuje vzbudit zájem pachatele na vlastním řádném životě a podmíněné odsouzení je prostředkem k dosažení účelu trestu, nikoliv projevem shovívavosti k pachateli přečinu.

Obžalovaný si ponaučení ze dvou podmíněných trestů nevzal. Proto soud uložil již nepodmíněný trest odnětí 6ti měsíců v polovině trestní sazby, který podle jeho názoru lze považovat uložený trest za dostatečný společenské škodlivosti, osobě obžalovaného a požadavkům individuální i generální prevence. Pro jeho výkon zařadil obžalovaného do věznice s ostrahou.

P o u č e n í :

Proti rozsudku lze podat odvolání do 8 dnů ode dne doručení písemného vyhotovení tohoto rozsudku k Městskému soudu v Praze prostřednictvím soudu zdejšího. Právo podat odvolání

Shodu s prvopisem potvrzuje Martin Přichystal

nenáleží osobám, které se ho výslovně vzdaly. Odvolání musí být ve stejné lhůtě odůvodněno tak, aby z něho bylo patrné, v jakých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo, jsou odvoláním vytýkány.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obviněného. Poškozený může podat odvolání proti výroku o náhradě škody, nebo proti tomu, že takový výrok učiněn nebyl. Obžalovaný je oprávněn podat odvolání pro nesprávnost výroku, který se jej přímo dotýká. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

Praha 07.08.2018

JUDr. Milan Rossi v. r.

samosoudce